

מאורות אל העבר

כז אייר תשכ"ז | 06/06/1967

 טיפול בפציעים בעת הקרב על גבעת התחמושת.
צילום: דובר צה"ל. ויקיפדיה

בשתם, שטם ושלשים (גבעת התחמושת)

הבעיה המרכזית שהטרידה את מפקדי העיר ירושלים עם תחילת מלחמת ששת הימים, הייתה החשש שמא הירדנים ינסו להשתלט על המובלעת הישראלית המנותקת בהר הצופים. היה צורך לחוץ את הדרך אל ההר דרך שכונתיה הצפוניות של הבירה, וחטיבת המילואים של הצנחנים נשלחה לקרב. ללוחמים לא היה מידע מלא על קר שסמור לקו הגבול העירוני הוקם מוצב מבוצר שבו פלוגה של הלגיון הירדני, שלוחמיה היו נוכנים להילחם עד מוות. ההסתערות הראשונה של אחת הפלוגות בשעות הלילה המאוחרות, אור ל'כ"ז בא'יר תשכ"ז (6.6.1967), נתקלה בתעלות הקשר הצרות ובаш תופת. פלוגות אחרות שהזעקו לשיע, לחמו כל הלילה בתעלות מפותלות, בבונקרים מבוצרים ובקושי עזום לפנות פצעים. חמישה עשר לוחמים זכו בעיטורים על חלדם בקרב "גבעת התחמושת", ובראשם איתן נאווי הי"ד, שהצליח לאתר את מקורות הירוי ולאפשר התקדמות עד שנפל. שלושים ושישה לוחמים נפלו בקרב לפני שנפלה הגבעה ונפתחה הדרך לשחרור העיר. שרוי של יורם טהרבך הנציח את מורשתם לדורות, וגבעת התחמושת הפכה לאתר ההנצחה הלאומי למלחמת ששת הימים.